

Kevät on outoa aikaa. Olen herännyt useana aamuna neljän ja viiden välissä yksittäisen mustarastaan soidinlauluun. Siinä sängyssä pyöriessä tulee monta asiaa mieleen.

Koiramme Onni-corgi kuulee pyörähtelyn ja alkaa kävellä levottomasti ja äänтелеe ja saakin minut siirtymään olohuoneen sohvalle lukemaan Hesaria. No, ei aikaakaan, kun Onni työntää lämpimän kuonon ja kylmän kirsun käsivarrelleni ja katsoo suoraan silmiini. "Ulos siitä laiskimus. Minulla on hätä." Pakkohan se on päällysvaatteet pukea ja sitten ulos, satoi vettä tai kuten nyt huhtikuussa, on hieno aurinkoinen pakkasaamusää.

Kävellessä aivot saavat happea ja jo mieli "juokalehtaa" uusia ideoita. Hienoa kun on kevät, vaikka koronavirus jyllää maailmalla. Pysytään omissa ajatuksissa ja oloissa. Soitetaan ystäville tai lähetetään ihan yllättäen tekstari tai sähköposti. Monet tutut ilahtunevat tai ainakin tulevat yllätetyksi.

Kävelytien ojassa leskenlehdet työntävät keltaisia kukannuppuja aurinkoa kohti. Naapuriyhtiömme eteläpuoleisella rinteellä kukkii jo siniset skillat. Näyttivät sinivuokoilta, mutta lähempi tarkastelu selvitti kukkaterän muodon skillaksi. Nyt pulutkin jo huhuilevat televisioantennissa reviiiriään. Nyt on kevät, kun Turun seudulla on istutettu jo ensimmäiset perunat.

Meidät on määrätty karanteeniin kotiin Helsinkiin. Mutta taas tuhansia kutsuttiin ulkomailta kotiin Suomeen. Oliko se järkevä päätös? Tiedotamme heti, kun jotain uutta Helsingin kaupungin ja seurakunnan taholta kuuluu tilojen ja toiminnan osalta.

Nautitaan ulkoilmasta ja keväästä. Nyt viimeinkin paljastui televisiomme monet ohjelmien uusintojen uusinnat, Joka tapauksessa, yksi perusinsinöörin toteamus sallitaan. Ennen piti yskäistä kuuluvasti, että peittyi pierun ääni. Nyt päinvastoin pitää pieraista, että näin Korona-aikana peittyy yskäisyn ääni.

Hyvää Pääsiäistä, toivoo seniori Olli